

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.318 van 29 april 2013
in de zaak A. 199.941/X-14.715.**

In zake : de n.v. GUPAFA LOGISTICS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Pieter-Jan Defoort en Lies Du Gardein
 kantoor houdend te 8000 BRUGGE
 Predikherenstraat 23/1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
 regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Paul Aerts
 kantoor houdend te 9000 GENT
 Coupure 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

 de n.v. NOVUS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Stijn Verbist en Hüseyin Berktaş
 kantoor houdend te 2000 ANTWERPEN
 Graaf van Hoornestraat 34
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 april 2011, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 2011
houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan “afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge”, “deelgebied 19 :
Randstedelijk groengebied Kapellestraat/Gruuthuyse”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 1 september 2011.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 maart 2013.

Wvd. kamervoorzitter Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lies Du Gardein, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Paul Aerts, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Kenny Gastmans, die loco advocaat Stijn Verbist verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Regelmatigheid van de rechtspleging

3. De n.v. Novus deed afstand van haar verzoek om tussen te komen. Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen deze afstand.

IV. De feiten

4. De verzoekende partij is eigenares van een terrein, gelegen aan de Kapellestraat te Oostkamp, nabij het op- en afrittencomplex aan de E40.

Dit terrein ligt tussen de horecasite “Cruydenhove” (hotel-restaurant Van der Valk) en het bedrijventerrein “Siemenslaan”, en wordt van dit laatste afgescheiden door een stuk van de dreef van het kasteel Gruuthuyse die vroeger een verbinding vormde naar de woonkern van Nieuwenhove, en die nu doorsneden wordt door de Kapellestraat en de E40.

De verzoekende partij stelt dat de eigendom, gelet op de ingesloten situatie tussen de E40, de Kapellestraat, de bedrijvenzone en de horecasite, en ook met de onmiddellijke nabijheid van de op- en afrit van de autosnelweg, een “toplocatie” vormt voor een project. Meer bepaald denkt zij aan de oprichting van een drietal bedrijfsgebouwen, en is zij ook bereid een carpoolparking aan te leggen op het terrein.

5. Het terrein is volgens het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 definitief vastgestelde gewestplan Brugge-Oostkust in natuurgebied gelegen.

6. De gemeente Oostkamp had in haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan een bindende bepaling opgenomen om de omgeving van het op- en afrittencomplex van de autosnelweg om te vormen tot een dienstenzone, doch deze bepaling werd bij de goedkeuring van het structuurplan door de deputatie bij besluit van 14 september 2006 geschrapt omdat daarvoor “de hogere overheid” bevoegd is.

Ook werd door de gemeente voor het gebied een bijzonder plan van aanleg “Kapellestraat-uitbreiding” opgemaakt waarin het terrein werd bestemd als zone voor diensten en/of kantoorachtigen met een regionale

uitstraling en parkingzone, met een groenzone als buffer ten opzichte van de dreef. Bij de ministeriële goedkeuring op 7 juni 2007 werd echter aan deze voorschriften de goedkeuring onthouden omdat de gewestelijke overheid inmiddels gestart was met het afbakeningsproces voor het regionaalstedelijk gebied Brugge.

7. In het raam van het planologische afbakeningsproces voor het regionaalstedelijk gebied Brugge worden ook de gronden van de verzoekende partij opgenomen voor een eventuele bestemmingswijziging. Aanvankelijk wordt overwogen om ter plaatse een dienstenzone te creëren met inbegrepen ruimte voor een carpoolparking.

Bij de opmaak van een plan-MER voor het bestreden gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: gewestelijk RUP) wordt dit eerste planopzet verlaten voor het plan om het terrein om te zetten naar bosgebied, als verbinding tussen het Nieuwenhovebos aan de overzijde van de snelweg en de kasteeldomeinen Gruuthuyse en de Cellen. Het plan-MER stelt ter verwezenlijking van die doelstelling voor om een fietsverbinding langs de dreef en een fietsersbrug over de E40 te creëren, alsook een beveiligde fietsoversteek aan de Kapellestraat en verdere “ontsnipperende maatregelen” ten aanzien van de E40. Het plan-MER wordt afgerond op 13 oktober 2008, en wordt door de dienst Mer goedgekeurd op 23 oktober 2008.

8. Met een besluit van de Vlaamse regering van 11 december 2009 wordt het ontwerp van gewestelijk RUP voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Brugge voorlopig vastgesteld.

Het ontwerp omvat 27 deelgebieden, met onder meer een deelplan 21 dat betrekking heeft op de site “Randstedelijk groengebied Kapellestraat/Gruuthuyse”, waarin de onder het vorige randnummer genoemde beleidsoptie ruimtelijk wordt vertaald.

De gronden van de verzoekende partij worden omgezet naar bosgebied met overdruk natuurverweving, met de mogelijkheid om in het gebied een carpoolparking te realiseren met een oppervlakte niet groter dan 30% van het gebied, en met de verplichting om één en ander “kwaliteitsvol” in te richten.

9. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek over het ontwerp van gewestelijk RUP worden meer dan 4.300 bezwaarschriften ingediend. De verzoekende partij heeft geen bezwaar ingediend.

10. Op 23 augustus 2010 verleent de Vlacoro advies over het ontwerp-RUP. De commissie sluit zich aan bij de bezorgdheid en de opmerkingen van de gecoro van Oostkamp over de verkeersveiligheid van de geplande carpoolparking, en brengt de opmerkingen van de VLM over de landschappelijke inrichting onder de aandacht van de ontwerper.

11. De afdeling wetgeving van de Raad van State geeft advies op 11 januari 2011.

12. De Vlaamse regering stelt bij het bestreden besluit van 4 februari 2011 het gewestelijk RUP tot afbakening van het regionaalstedelijk gebied Brugge definitief vast.

Het in randnummer 8 genoemde deelplan 21 wordt deelplan 19 “Randstedelijk groengebied Kapellestraat/Gruuthuyse”, zonder inhoudelijke wijzigingen van de voorschriften.

Het definitieve vaststellingsbesluit van de Vlaamse regering wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 februari 2011.

13. Op 11 september 2012 besluit de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken tot de onteigening van de terreinen die noodzakelijk zijn voor de aanleg van de carpoolparking. Dit besluit wordt door de verzoekende partij aangevochten met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State, in een procedure gekend onder G/A 207.205/X-15.273.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

14. De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij omdat haar terrein volgens het voormelde gewestplan gelegen is in natuurgebied en die bestemming volgens laatstgenoemde achterhaald is terwijl zij “vragende partij (is) om het gebied te ontwikkelen voor bedrijvigheid”. Een eventuele vernietiging van dit deelplan “zal dit evenwel niet mogelijk maken” maar de gewestplanbestemming doen herleven.

15. De verzoekende partij repliceert dat zij haar belang niet ontleent “aan de bestemming natuurgebied op zich maar wel aan het feit dat door de vernietiging van het bestreden RUP de mogelijkheid wordt behouden om haar terrein een andere - meer aangewezen - bestemming te geven”. Dit ingeroepen belang wordt niet weerlegd door de verwerende partij.

16. In de laatste memorie laat de verwerende partij nog gelden dat “de bevoegde planoverheid geenszins verplicht (is) om in voorkomend geval een andere bestemming aan de eigendom van verzoekende partij te geven, laat staan een bestemming die naar de zin van verzoekende partij zou zijn”.

Beoordeling

17. Uit de feitenuiteenzetting is reeds gebleken dat het bestreden gewestelijk RUP een voldoende grondslag vormt voor de onteigening van de eigendom van de verzoekende partij. De vernietiging van het bestreden gewestelijk RUP kan de verzoekende partij wel degelijk een voordeel opleveren.

De exceptie wordt verworpen.

Voorwerp: omvang

Standpunt van de partijen

18. De verzoekende partij vraagt de vernietiging van het bestreden besluit van 4 februari 2011 “deelgebied 19: Randstedelijk groengebied Kapellestraat/Gruuthuyse”. Bij de omschrijving van haar belang stelt zij nog dat het deelgebied kan “afgescheiden worden van de rest van het GRUP” dat bestaat “uit 24 verschillende deelgebieden” die “elk een afzonderlijk concept met een onderscheiden planologische doelstelling” vormen en “geografisch ook eenvoudig van elkaar (kunnen) gescheiden worden”. Zij besluit dat het deelgebied 19 afgesplitst kan worden van de rest van het gewestelijk RUP zonder dat de algemene economie ervan wordt aangetast zodat een partiële vernietiging mogelijk is.

19. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij geen belang heeft “om het bestreden GRUP in zijn totaliteit aan te vechten” en dat de onderhavige betwisting binnen het deelgebied 19 “duidelijk afsplitsbaar (is) van de andere deelgebieden” zodat “(e)en partiële vernietiging (...) mogelijk (is) zonder afbreuk te doen aan de algemene economie van het plan”.

Beoordeling

20. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat een partiële vernietiging zoals door de verzoekende partij wordt gevorderd, mogelijk is zonder afbreuk te doen aan de algemene economie van het gewestelijk RUP.

VI. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

21. De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 2.1.1, tweede lid, 2.1.6, eerste lid en 2.2.6 § 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (hierna: RSV), “inzonderheid het subsidiariteitsbeginsel doordat het Vlaamse Gewest bij het opstellen van het gewestelijke RUP (...) stelt dat het vanuit landschappelijk oogpunt aangewezen is dat het gedeelte van de dreef van het kasteel Gruuthuyse ter hoogte van het terrein van de verzoekende partij behouden wordt en het terrein van de verzoekende partij bijgevolg bestemt als bosgebied, terwijl het Vlaamse Gewest (...) bij het opstellen van een ruimtelijk uitvoeringsplan uitvoering dient te geven aan de bepalingen opgenomen in het (...) RSV (...) en terwijl in het RSV enkel structuurbepalende elementen van gewestelijk belang zijn opgenomen én het Vlaamse Gewest bijgevolg bij het opstellen van een ruimtelijk uitvoeringsplan enkel voorschriften mag opnemen die uitvoering geven aan deze structuurbepalende elementen van gewestelijk belang, en terwijl het RSV bij de ontwikkelingsperspectieven voor landschappen weliswaar een aantal gave landschappen -waaronder de oude veldgebieden (waarvan de desbetreffende dreef volgens de toelichtingsnota deel zou uitmaken)- opneemt, maar het RSV stelt hierbij uitdrukkelijk dat in de (hiërarchisch lagere) ruimtelijke structuurplannen de ontwikkelingsperspectieven hiervoor opgenomen kunnen of moeten worden, en terwijl de gemeente Oostkamp in haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan de ontwikkelingsperspectieven voor de dreef naar het kasteel Gruuthuyse verder heeft uitgewerkt, waarmee vaststaat dat de landschappelijke waarde van de dreef een structurerend element van lokaal belang is, en terwijl het Vlaamse Gewest dus niet bevoegd was om ter bescherming van de landschappelijke waarde van deze dreef te beslissen om het terrein van de verzoekende partij te bestemmen als bosgebied”.

22. De verwerende partij repliceert dat de verzoekende partij de herbestemming in het bestreden deelgebied ten onrechte reduceert tot de dreef die in de toelichtingsnota duidelijk een bovenlokaal belang wordt toegeschreven. Het belang van het plangebied dat “de cultuur-historisch belangrijke dreef en daarbij aansluitend perceel dat gelegen is in de onmiddellijke nabijheid van de op- en afrit van de E40 in Oostkamp” omvat, blijkt uit de volgende elementen: “De Provincie West-Vlaanderen heeft uit het GRS een optie geschrapt om deze zone aan te duiden als dienstzone. Zij deed dit op basis van het argument dat dergelijke optie een bovenlokale afweging vereist”, “Het BPA Kapellestraat werd bij Ministerieel Besluit van 7/06/2008 gedeeltelijk onthouden van goedkeuring voor het gedeelte dat in het GRUP werd opgenomen. In de overwegingen werd aangegeven dat de ontwikkeling van kantoren en diensten op deze locatie in strijd was met de opties op bovenlokaal/gewestelijk niveau”, “In het afbakeningsproces werd oorspronkelijk geopteerd om het gebied aan te duiden als regionaal bedrijventerrein. De redenen daarvoor waren dat in het stedelijk gebied weinig geschikte terreinen te vinden waren en dat er gebruik kon gemaakt worden van dit goed ontsloten perceel. Het betrof een opportuniteit. De beperkte oppervlakte van het terrein heeft echter tot gevolg dat het bedrijventerrein weinig efficiënt en flexibel kan worden ingericht. Daarom blijkt een invulling als bedrijventerrein niet te verantwoorden en praktisch ook moeilijk realiseerbaar als een verdere uitbreiding van de bestaande bedrijven ten westen van de dreef. Deze uitbreiding houdt verregaande landschappelijke gevolgen in, nl. de mogelijk verdere doorsnijding van de dreef die het gebied van de huidige bedrijfsite scheidt. Bovendien lijkt er op vandaag geen vraag te bestaan vanuit de aldaar gevestigde bedrijven om uit te breiden. Daarom werd er voor geopteerd om de optie uit het voorstel van afbakening bij te stellen”, “De gewestelijke administratie wegen heeft, deels voorafgaand aan het afbakeningsproces voor het regionaalstedelijk gebied, de mogelijkheden onderzocht om ter hoogte van de Kapellestraat een carpoolparking in te richten. Dit gebeurde vanuit de vaststelling dat de parking van de bestaande horecazaak en de parkeerstroken langs de Kapellestraat op vandaag gebruikt worden door pendelaars om te parkeren (lang parkeren)”. Uit deze elementen blijkt “voldoende dat het een locatie met verschillende potenties betreft waarbij steeds een bovenlokale afweging vereist is. De Vlaamse Overheid

was vanuit die elementen gemachtigd en verplicht de bestemming van dit gebied te bepalen. De afbakening van het regionaalstedelijk gebied Brugge biedt hiervoor het geschikte kader vermits er voor geopteerd is om de kern van Oostkamp en het bedrijventerrein langs de Siemenslaan op te nemen binnen de grens van het stedelijk gebied. Het betwiste plangebied 19 sluit ruimtelijk aan bij de kern van Oostkamp en het bestaande bedrijventerrein”.

23. De verzoekende partij dupliceert dat uit de toelichtingsnota waaruit de verwerende partij citeert precies blijkt dat de planologische regeling van het gebied niet behoort tot de gewestelijke bevoegdheid, en dat het schrappen van de regeling voor het gebied uit het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en uit het bijzonder plan van aanleg Kapellestraat gebeurde omdat het gewest bezig was met het opstellen van het bestreden gewestelijk RUP en het aanvankelijk de bedoeling was om het terrein van de verzoekende partij te bestemmen voor diensten en kantoren met een regionale uistraling “wat wel binnen de bevoegdheden van de verwerende partij valt”.

24. In de laatste memorie laat de verwerende partij nog gelden dat het standpunt dat “de gewestelijke overheid conclusies moet trekken uit uitspraken op provinciaal en gemeentelijk niveau en niet zelf het initiatief moet nemen om invulling te geven aan de eventuele landschappelijke en toeristisch recreatieve potenties van het gebied”, “te theoretisch en te algemeen (is) als invulling van het subsidiariteitsbeginsel en (...) in casu geen rekening (houdt) met de toelichting en motivering van de bestreden bestemming, weergegeven in de Toelichtingsnota. De dreef overstijgt duidelijk het lokale belang (...). Uit de overwegingen blijkt dat het plangebied een locatie betreft met verschillende potenties waarbij steeds een bovenlokale afweging vereist is. (...) Dit is geenszins gelijk te stellen met het gebruik maken van het plansysteem als een ‘soort keurslijf’”.

Beoordeling

25. Artikel 2.1.1, tweede lid VCRO bepaalt wat volgt:

“Er worden ruimtelijke structuurplannen op de volgende niveaus opgemaakt :

- 1° door het Vlaamse Gewest voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest: het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen dat de structuurbepalende elementen van gewestelijk belang bevat en taakstellingen met betrekking tot de uitvoering ervan, met aanduiding van de onderdelen die door het Vlaamse Gewest, de provincies of de gemeenten moeten worden uitgevoerd;
- 2° door een provincie voor het grondgebied van de provincie: het provinciaal ruimtelijk structuurplan dat de structuurbepalende elementen van provinciaal belang bevat en taakstellingen met betrekking tot de uitvoering ervan, met aanduiding van de onderdelen die door de provincie of de gemeenten moeten worden uitgevoerd;
- 3° door een gemeente voor het grondgebied van de gemeente: het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dat de structuurbepalende elementen van gemeentelijk belang bevat en taakstellingen met betrekking tot de uitvoering ervan door de gemeente”.

Artikel 2.1.6, eerste lid VCRO bepaalt wat volgt:

“De Vlaamse Regering kan gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen opmaken en herzien en andere passende initiatieven nemen ter uitvoering van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen”.

Artikel 2.2.6, § 2 VCRO bepaalt wat volgt:

“Gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen worden opgemaakt ter uitvoering van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen”.

Het subsidiariteitsbeginsel houdt volgens de richtinggevende bepalingen van het RSV in dat elke inzake ruimtelijke ordening bevoegde overheid bevoegd is voor die materies die geëigend zijn om op het bewuste niveau geregeld te worden. Beslissingen moeten genomen worden op het meest geschikte niveau. Een beslissing op een hoger niveau is te verantwoorden als het belang en/of de reikwijdte ervan het lagere niveau duidelijk overstijgt. Een hoger niveau treedt slechts op voor zover de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door het lager niveau kunnen worden verwezenlijkt.

26. Uit de planningsgeschiedenis (randnrs. 7 en 8) blijkt dat de gronden van de verzoekende partij in het kader van het planologisch afbakeningsproces voor het regionaalstedelijk gebied Brugge worden opgenomen voor een eventuele bestemmingswijziging aanvankelijk tot een dienstzone met

inbegrepen ruimte voor een carpoolparking en naderhand tot bosgebied met overdruk natuurverweving.

27. Uit de toelichtingsnota die de verwerende partij aanhaalt ter verantwoording van deze uiteindelijke beleidsoptie, blijkt dat het plangebied gelegen is binnen het gave landschap “de oude veldgebieden” waarbij de kasteelparken, boscomplexen en dreven als structurerende landschapselementen en -componenten beschouwd kunnen worden, en dat het landschappelijk en toeristisch-recreatief belang van de dreven in de streek als aandachtspunt aan bod komt in het provinciaal ruimtelijk structuurplan, en dat de drevenstructuur ook in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Oostkamp wordt genoemd als een potentieel belangrijk element van toeristisch-recreatief medegebruik.

Hieruit volgt dat met toepassing van het aangehaalde subsidiariteitsbeginsel de afbakening van dit “gave landschap” niet in een ruimtelijk uitvoeringsplan op gewestelijk maar op provinciaal of gemeentelijk niveau moet geschieden teneinde invulling te geven aan de eventuele landschappelijke en toeristisch-recreatieve potenties van het gebied (en de omgeving daarvan).

28. De redenen die de verwerende partij opgeeft om het terrein toch niet als bedrijventerrein in te vullen geven geen eenduidig antwoord op de vraag of een bestemming als bosgebied met overdruk natuurverweving dan wel kan verantwoord worden vanuit het gewestelijke beleidsniveau. Dat een invulling als dienstzone volgens het gewest om een aantal redenen toch niet aangewezen zou zijn, kan eventueel leiden tot het weglaten van het betreffende deelplan uit het afbakenings-RUP voor het regionaalstedelijk gebied Brugge, maar kan er niet toe leiden dat daarom door het gewest eender welke “bijstelling” kan gebeuren naar een totaal ander planopzet en een andere, alternatieve bestemming voor de gronden en waarbij het subsidiariteitsbeginsel wordt miskend. De omstandigheid dat er bij de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Brugge wordt voor geopteerd om de kern van Oostkamp en het bedrijventerrein langs de Siemenslaan in de perimeter van het stedelijk gebied op te nemen, betekent op

zichzelf niet dat alles binnen die perimeter dan automatisch mag geacht worden van regionaal (gewestelijk) belang te zijn.

Het behoort in beginsel niet tot de taak van de Raad van State om ambtshalve elementen of argumenten te zoeken die zouden kunnen wijzen op het regionale belang van de nieuwe bestemming van het terrein als bosgebied met overdruk natuurverweving. In de toelichtingsnota bij het gewestelijk RUP wordt bij de beschrijving van de gewenste ruimtelijke structuur voor het gebied weliswaar stilgestaan bij de “belangrijke cultuurhistorische waarde” van de dreef en het belang om deze als visueel element te bewaren, en de functie die de vrijmaking en openstelling van de dreef kan hebben als verbindingsweg en onderdeel van het fietsnetwerk, maar die overwegingen laten op zich niet toe om te besluiten tot het voorhanden zijn van een gewestelijke bevoegdheid om het planologisch statuut van de gronden te reglementeren. Ook de verwijzing naar de opportuniteit om op het terrein een carpoolparking in te richten, kan in dat kader niet volstaan, nu die voorziening ook besloten lag in het oorspronkelijke planopzet, in combinatie met een dienstenzone.

29. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van de tussenkomst in hoofde van de n.v. NOVUS vast.

2. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 2011 houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge”, in zoverre het deelplan 19 betreft.

3. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het gedeeltelijk vernietigde besluit.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig april 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Pierre Lefranc,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Pierre Lefranc